



**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

L ante IB & IC & ID

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

sapiūt: vt testis est Seruius: palus est infernalis.
 & interpretat obliuio: vt scribit Festus. Ab eo qd
 est lectū sit Lero tas ybbū. Oui. de Ibide. Vtq;
 licurgidem lœrauit ab arbore natū. Lethes cū
 th aspirato fluuit est Aphrice: teste Solino: vel
 Hifanię. vt Ptole. oñdit & Strabo. de quo Lu/
 ca. lib. viij. Quā iuxta lethes tacitus perlabitur
 amnis. Hic & alio nomine linea vocat
 Leucothea huius leucotheg cū exili & th aspira/
 to seqñte scribit: hec Cadmi filia fuit: de q me/
 minit Oui. cū dixit. Leucotheaq; deū cū matre
 Palæmona dixit. Hec leucothoe huius thoes cū
 exili & th aspirato seqñte o filia fuit Oceani.
 cui meminit Oui. li. Meta. iij. dicēs Tpe leuco/
 thoe multaz obliuia fecit: genus odorifere.
 Leuis. Require in dictione leuo.
 Leuitas & leuitudo in vno fcatō vsurpat: teste
 Marcel. Cice. Tuscu. iij. Eamq; quā leuitatem
 nos dicimus viciose leuitudinis nō ē appellat.
 Leuitudo. Regre in dictione leuitas
 Leuita. Require in dictione leuitas
 Leuites & leuita i recto dici pōt: & diaconus vocat
 Leuo uas qñ exonerare fcat vel sustollere: pri/
 mā corripit syl. Vir. in Bucu. Ego s te fce le/
 uabo. Oui. li. Meta. viij. Ille cruore suo: subito
 tñ alleuat artus. Inde fit hic & hec leuis & s le/
 ue prima syl. correp. Vir. li. gnei. xij. Corytiq;
 leues humerz: & letifer arcus. Hora. Effutire le/
 uis indigna tragœdia versus. Leuo uas cū po/
 lire seu cōpilare fcat: primā pducit syl. neq; cū
 æ diph. annotat: vt qdam voluerūt. Nā apud
 grecos cū ei diphthogo scribit: q a latinis ia e
 lōgum cōuertit cōsuevit. Statius li. Thebaid. i.
 Pars teretes leuare manu ac disponere mensas.
 Hora. Nimis aspera sano: leuabis cultu. Inde
 hic & hec leuis & hoc leue: le syl. pducta. Vir.
 in Sileno. Et spē in leui quesisset cornua frōte.
 Persius. Troilus exultat tibi p subfella leuis:
 leue. Sed podice leui. Scindūtur tumide medi/
 co ridēte mariscæ. Male igit legūt minores il/
 lud Genesis. cap. xxvij. Nost q Esau homo pi/
 losus sit: & ego leuis. vbi haud dubium leuis
 legendum est.

L ante IB & IC & ID

Libanum. Require in dictione liban⁹
 Liba. Require in dictione liber.
 Liban⁹ cum i latino scribit: mons est Syrię: teste
 Ptole. Fœmi. aut gñis: arbor est libanus: quæ
 a Hieronymo mal. gñe ponit. Ait enim in Ec/
 clesiastico: cap. xxij. Et quasi libanus nō inci/
 sus vaporauit habitationē meā. Libanū vero
 genere neutrali thus appellat. Sunt tamen qui
 pro ture mascu. etiam genere declinat
 Liber per i & per u Libet efferri potest.
 Liber. Require in dictione libra.
 Libya huius libyę & libye huius libyes declinari

pōt: & cū i latino in prima: & y græco i media
 syl. scribit: puincia est Aphrice. Statius lib. iij.
 siluaz. Nā nec mihi barbara Trace: nec libye
 natale solū. Libyas huius libyadis eadē scriptu/
 ra: vrbs est Iudææ ab orientali parte Iordanis:
 teste Ptole. quā Herodes extruxit. vt sup Ma/
 theū Hiero. scripsit. Liba cū i latino insula ē id
 Iudico mari Carmanię adiacēs: vt Ptole. osten/
 dit. Libum: gen⁹ est panis. Vir. in Bucu. Simū
 lactis: & hec tibi liba Priape quotannis. & a li/
 bo ybo græco descendit. qd verbū apud illos
 λειψω scribit. neq; a libero bacchi cognomic:
 libo bas deducit: vt cū Catho. Vgu. sōniauit.
 Libis huius bis (græci λιβύ cū i latino) vterus q/
 daz est: alas aphricus vocatus: q ab Vgu. hic li/
 bus declinari picipit. Libysa cū i latino in pri/
 ma: & y græco in secūda syl. & duplica. f. oppi/
 dū est Bithynię mediterraneū: teste Ptole.
 Libye. Regre in dictione libya
 Libyas. Require ibidem.
 Libysa. Require in dictione libya
 Libs. Regre in dictione libya.
 Libum. Ibidem. Libus. Ibidem
 Libidinitas. Regre in dictione Libido
 Libido & libidinitas in vno significato dici po/
 test: teste Marcel. qui & Laberium refert ita scri/
 psisse: libidinitate labitur.
 Libra genus est pōderis. liber huius libri: li syl/
 laba correp. codex vocat & cortex. Liber huius
 liberi: li syllaba pducta: cognomē est Bacchi.
 Liberi: li pducta syl. filij appellant. Liber libe/
 raliter: primam etiam syllabā pducit.
 Librile. Regre in dictione librillum.
 Librilla. Require ibidem.
 Librillū cū duplicato l scribit. Librilla (ing: Fes/
 sus) vocant instrumēta bellica: saxa. f. ad bra/
 chij grossitudinē: in modū flagellorū loris re/
 uincta: qd ab Vgu. librilla fce. gñe declinari p/
 cipit. Hoc librile cū vnico l scapus libræ dī.
 Liburna. Regre in dictione lyburnū.
 Liburni. Ibidem. Liburnica. Ibidem
 Liburnus. Require ibidem.
 Liburnū (Nam & græci λιβυνο) cū i latino:
 neu. gñe. & liburna seu liburnica fce. declinari
 potest: gen⁹ est nauiculę: vimine cōtextę: vt di/
 xit Acron. Liburnū item genus est vehiculi: q
 olim Romanorū nobiles vtebant. Liburn⁹ se/
 stinans Preco dī. Liburnia regio est inter Illy/
 rim & Dalmanā: cuius populi liburni vocita/
 ti sunt. neq; a libro libras liburnia deriuat. vt
 Vgu. sōniauit Et in quocūq; fcatō li syllaba
 corripit. Hora. in initio Epo. Ibis liburnis sup/
 alta nauit. i. nauiculis. Luca. Ordine ptege ge/
 mino creuisse liburnę. hoc est nauiculę: q (vt di/
 ximus) etiā liburnicæ appellant. Sueto. in Au/
 gusto. rursus circa mōtes Ceraunios viribiq;

parte liburnicæ demersa. Propter Baridos & conis rostra liburna sequi. Pril. in Perihgesi. Atq; liburnor; terras. Luca. Pugnacq; mari Graia cū classe liburnos: liburnicē populos. Iuue. Clamāte liburno. currite. i. p̄cone. Idē. Et ingēti curret sup̄ ora liburno. h̄ est vehiculo. Lico lices: facit in p̄terito licui, in supino licitū. & regit a parte ante noiatiū p̄sonę patientis. et post abltm̄ a vel ab mediāte p̄sonę agētis. vt tuus equ⁹ licet a me decē aureis. i. app̄ciat. Lice or depo. ybū est trāsiuū: & post se actū postulat. Persius. Et centum grēcos vno centusse licetur. id est appreciat.

Liceor. Require in dictione lico.

Lydx. Require in dictione lydx.

Lydia. Ibidem

Lidus. Ibidem.

L ante IG & IM

Ligeus. Require in dictione liger

Liger hui⁹ ligeri cū i latino scribit: p̄priū fuit vlti nomē. cui⁹ meminir Vir. lib. gnei. x. cum ait. Dicta volāt ligeri: necnō & Troius heros. Li-

ger hui⁹ ligeris cū i latino fluuius est gallie: qui & ligeris in recto declinari potest. vñ Ptolem. ait. Occidentale aut̄ latus Lugdunensi cōiungit iuxta ligerim fluuiū: vsq; ad eius originē. Nā liger nō ligerim facit in actō: sed ligerem: vt & de cōsimili Araris & Arar Pril. ipse differuit.

Liguria cū i latino puincia est galliæ Cisalpinę a ligysto cū y grēco i secūda syl. filio Phaetonis cognōiata: teste Fabio pictore. etsi a lego legis dictā: cū Catho. Vgurio somniarit. Et a liguria fit cōis ge. Ligur. teste Pril. & triū gener.

Ligus: & teste Probo. Luca. li. i. Et nūc tōnse ligur quondā p̄ colla decora. Virg. li. gneid. xi. Vane ligus: frustra q; animis elate sup̄bis. Rursum a liguria fit ligusticus ligustica ligustici. Iuue. Nā si p̄cubuit: q; faxa ligustica portat. Ligustrū cū i latino arbusculū quoddā est: cuius flos etiā ligustrū vocat: dicere Vir. Alba ligustra cadunt: vaccinia nigra legunt

Ligo ligonis. Require in dictione ligones

Ligyfio. Require in dictione liger

Ligones cū i latino scribit: populi sunt Gallie: q; & ligoni & ligonici vocati sunt. Luca. li. i. Pu gnaees pictis cohibebāt ligones armis. Marf. lingon⁹ a recta flaminiaq; recēs. Ligo cū i latini primā corripit syllā. & secūdam in obliq; p̄ducit. Luca. li. i. Vomere antiquos: curionum passa ligones: instrumēta sunt agricolarum

Ligoni. Require in dictione ligones

Ligonia. Require ibidem

Liguria. Require in dictione liger.

Ligur. Ibidem.

Ligus. Ibidem.

Ligusticum. Ibidem

Ligustic⁹. Ibidem

Ligula. Require in dictione lingua.

Ligulaca. Require in dictione lingua

Limaca huius limacæ cum i latino & cexili. & limax huius limacis declinari potest maf. gñe & fce. Pompeius. Limaces cochleæ: a limo appellate sunt. Columella lib. xi. Implicatus conchylimax: hirsutaq; campe

Limax. Require in dictione limaca.

Limax. Reg. in dic. limus.

Limas. Ibidem.

Limis. Require in dictione limus

Lympha aqua cū y grēco scribit: q; & nympha in n murato d̄r: vt in ipsa dictione videbim⁹.

Limus secūda. & limis tertia decli. declinari pōt & trāsuersum fecit vel obtortū. inde hoc limen dictū est: teste Festo. Lima instrumētū ē fabrilē

Limus hui⁹ limi: genus est vestis: teste Seruio: quę ab Vgutione hęc limas hui⁹ limatis declinari p̄cipit. de qua Virg. lib. gnei. xij. Velati limo & verbera tēpora vincti. vbi nōnulli Velati lino legendū putāt. Ver⁹ Virg. limo: nō lino scriptū reliquit. vt Ignus & Caper attestantur. Limus item lætamen vocatur.

L ante IN & IQ

Lynceus. Require in dictione liacus

Lincum. Require ibidem.

Lyncus cū y grēco & cexili scribit: fuit rex Scythiæ: quē teste Seruio super lib. i. gnei. Ceres in lyncem feram d̄uertit. Lynx hui⁹ lync⁹ fera cū y grēco: maf. & fce. gñis est. Hora. in. ij. carminū. Nec curat orion: leues leones: aut timidos agitare lynces. Virg. geor. iij. Quā lynces bacchi vāt. Et alibi. Et maculosq; regmine lyncis Vgutio dicit posse declinari hęc lyncæ: qd si cōperitur: a λυνκα actō grēco descendit. Lynce

etiā cū y grēco scribit. Hora. in episto. Nō possis oculo quantū p̄ndere lyncus. Proper⁹. Lynceus ipse meus feros insanit amores. Lynceus cum y grēco & æ diphthōgo: mons i Arcadia: & propriū viri nomē. Vir. in georgiis. Pastor ab Amphryso: vos silug. amnesq; licę. Idem. Pascitur siluas: & summa lycei. Oui. li. Fastor. ij. Faunus in Arcadia templa Lycęus habet. Lycus cū y grēco & cexili lupus vocat. Lycus item eadem scriptura: fluuius est Asiorio: qui Tigri immiscetur: teste Ptole. Curt⁹ circa initū operis. At quom extra munimēta se euoluit maiore vi: ac mole agentē vndas: Lycus appellat. Ouid. lib. iij. de Ponto. Huclycus. huc Sagar: Peneusq; Hypanisq; Cratich. Seruius autē super georgi. neu. gñe lycum vocat. Lycum item vrbs est lycopolitarum in Aegypto: teste Ptolemo.

Lindum. Require in dictione lindus

Lindus cum i latino scribitur: ita em̄ in Homeri vetustissimo codice scriptū legi in. ij. Iliā. λυπο Nov ix λυσοο τε καὶ ὀπυῖ वोεντᾶ κα μῆρρον. Et in Simonidis antiquissimo codice etiā sic scriptū iueni. τορεν ποδῶν κο λῶσῶ